

3. Державний архів Одеської області. – Ф. 153. – Оп. 1. – Спр. 92.
4. Кочубинский А.А. Отчет о командировке за границу. – Одесса, 1870. – 57 с.
5. Лазурский В. История моей жизни. – Одесса, 1936. – 326 арк.
6. Смирнов М.П. Судьбы Червоной или Галицкой Руси до соединения ее с Польшею (1387 г.). – СПб., 1860. – 153 с.
7. Чуткий Андрій Іванович. М.П.Дашкевич: особистість, наукова та педагогічна спадщина вченого: Дис. канд. іст. наук: 07.00.01 / Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка. – К., 2003. – 238 арк.

Munirova Leila, *Assoc.Prof. in Education,*
Istanbul Aydin University,
leila.unesco@gmail.com

Guvendik Nevin, *MA of Science, Sakarya*
University, Chemistry teacher, Gumuspala
Mesleki Teknik Anadolu Lisesi,
nevin.akcay@yahoo.com

Gvozdeva Anita, *Undergraduate student,*
Istanbul Aydin University
anita.unesco@gmail.com

PEACE EDUCATION IN SOCIOCULTURAL SPACE OF THE INTERCULTURAL CITY

Peace education for Young People is very important in the Dialogue of Civilizations and Nations and can be investigated a sociocultural process of modern intercultural city.

The main idea is due to the seventeen UN Sustainable Development (Sustainable Development Goals,SDGs) in a balance of the economic, social and environmental as a part of the global education agenda (Education 2030 guide) and key features of SDG-4 Education 2030, Millenium Development Goals and the global commitments expressed in the SDG-4 targets(the Incheon Declaration and the Education 2030 Framework for action) for all actors of the international community and all parts of the world seeking to address globally-shared concerns and to promote the public good.

Education for peace and security as Education for Sustainability (ESD) and Global Citizenship Education (GCED) is considered due to the target 4.7 of SDG4:«By 2030, ensure that all learners acquire the knowledge and skills needed to promote sustainable development and sustainable lifestyles, human rights, gender equality, promotion of a culture of peace and non-violence, global citizenship and appreciation of cultural diversity and of a culture's, contribution to sustainable development».

The goals and targets are to both inspire an interest to stimulate students' activity in the Five Ps of critical importance: People, Planet, Prosperity, Peace and Partnership and also to promote interaction, understanding of a Culture of Peace. The success will be driven by the sustainable education peace goal, international peace and security (The Security Council committees, the specialized Committees on United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR),the University of Peace 2250,Security Council Resolution 2250) for multinational partnerships between state and non-state actors for transparent implementation, monitoring and accountability, appreciating our similarities rather than focusing on our differences.(Review of the United Nations Peacebuilding Architecture).

The main context reflects the important role of the 21st Century pedagogy on information, media fluency and incorporating modern technologies (IBE). And will lead, coordinate and focus on World Politics, Policy and Social Leadership, Youth and Cultural relations policy and Sustainable future for Youth, the Safeguarding of the Cultural Heritage. Special heritage activities successfully enable study young people's positive contribution to peace process and conflict resolution, to reach a collective understanding of the ideas and translating them into a country, regional and global levels in modern intrecultural city (The UNSCR on Youth, Peace and Security).

Young people as actors can play an important and positive role in the maintenance and promotion of international peace and security, help assure educational opportunities to children and

adults in emergency and crisis situations in cross-cultural space (Progress Study on Youth, Peace and Security, Teacher's guide on the prevention of violent extremism).

To develop a variety of challenges through the Sustainable Development Cluster (education workshops and panels) for developing Youth Leading Sustainability, Diplomacy, Peacebuilding and Negotiations, Youth Culture for Social Transformation, Global Citizenship Education, Gender Equality and Human rights, Young Women Peacebuilders, Societal sustainability of adult education, the role of adult education and learning policy in fostering sustainability in modern cross-cultural diversity.

Organizing training in historical and cultural heritage of the city and popularization of historical and cultural heritage of the city through the internet and the media resources in educational actions aim at attaining quality Education for All and engaging in activities to build peace and reduce violence in intercultural city:

- leading implementation with partner universities of SGD4 (education, gender, equality, inclusion) for peace, sustainable development and human dignity;
- changing the world through education, cultural heritage and knowledge of quality, equity and inclusiveness;
- initiating regional workshops on peacebuilding in intercultural city within the context "Youth, Peace and Security";
- analyzing the main strategic functions and outcomes of education and training in cultural heritage movements around the world;
- organizing education and training in historical and cultural heritage with in national and international research in Global Campaign for Peace;
- empowering women through education, science, culture about promotion of historical and cultural heritage of the city.

Promotion for all learners to acquire the knowledge and skills needed to challenge sustainable development, sustainable lifestyles, human rights, gender equality, increasing of a culture of peace and non-violence, global citizenship and appreciation of culture diversity, meaningful and inclusive participation in youth peacebuilders activity:

Inspiring the topics of Peace, Justice and Strong institutions, Peace Education Curriculum Development, Youth and International Migration, Empowering women and girls, Protecting World's Heritage Sites threatened by conflict, World Heritage Volunteers.

Training/traineeship within the geographic diversity: heritage activities in modern city, facilitating the mobile technology for learning museology.

Peace Research and Cultural diversity and Inclusion integrating in both policy and practice (the UNESCO World Heritage Education Programmes, *co-creation and living heritage for social cohesion*)

The main context covers the promotion for all learners to acquire the knowledge and skills needed to challenge sustainable development, sustainable lifestyles, human rights, gender equality, increasing of a culture of peace and non-violence, global citizenship and appreciation of cultural diversity in the city, meaningful and inclusive participation in youth peacebuilding activity about preservation and promotion cultural heritage(International congresses and conferences, seminars, youth forums, UNESCO sessions, the UN Models, Erasmus+ Youth mobility projects (European Training Strategy, SALTO Network), schools of young scientists in educational community within the overall SDG coordination, UNESCO chairs, UNESCO Associated Schools in creating sustainable future for all).

References

Jan Turtinen,(2000), Globalising Heritage-§ On UNESCO and Transnational Construction of a World Heritage). Stockholm: Center for Organizational Research.

Karol J. Borowiecki, Neil Forbes, Antonella Fresa (2016) Cultural Heritage in a Changing World Madrid:Springer International Publishing.

Laura L.Finley (2016), Building a peaceful society: creative integration of peace education, Information Age Press: Peace Education.

Silvia de los R. Perez, Maria F. Cabrera-Umpierrez, Maria T. Arredondo (2016), Technologies Lead to Adaptability and Lifelong Engagement with Culture Throughout the Cloud, Madrid: Springer International Publishing.

Муравський Олег Іванович
кандидат історичних наук
старший науковий співробітник
Інститут українознавства
ім. І. Крип'якевича НАН України
oleg-muravskiy@ukr.net

**ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНІ ОСОБИ У ЛЬВОВІ:
ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ
(2014 – 2016 РР.)**

У 2014 – 2016 рр. наша держава зайняла одне з перших місць у світі за кількістю внутрішньо переміщених осіб (ВПО) – бл. 3% населення країни після тимчасової окупації частини території України Російською Федерацією (РФ) були змушені переселитися з Автономної Республіки Крим (АРК), а також Донецької та Луганської областей в інші регіони або ж узагалі покинути територію держави [10]. Серед західноукраїнських областей за кількістю ВПО першість утримує Львівська область: станом на 1 серпня 2016 р. на Львівщині тимчасово проживають 11 867 осіб з АР Крим та східних областей, у тому числі 3 513 осіб – жителі АРК, 5 512 осіб – із Донецької області та 2 842 – із Луганської [4]. Із загальної кількості переселених – 3 530 дітей, у тому числі 1 644 дитини – з Донецької області, 809 дітей – з Луганської та 1 076 дітей з АРК [4].

Чи планують переселенці, які приїхали до Львова, повертатися до дому? Напевне – ні. Згідно з офіційною статистикою, тільки 6 сімей, які перебували на Львівщині як переселенці, повернулися додому [5]. «Люди хочуть повертатися додому, але їм не має куди, їхні будинки або розгромлені, або ж вдома ще небезпечно і тому люди залишаються тут», – зазначає заступник директора Департаменту соціального захисту населення Львівської ОДА О. Яковець [5].

Інше важливе питання – як ставляться українців до ВПО? Результати соціологічного опитування населення України, проведеного Київським міжнародним інститутом соціології (КМІС) у лютому 2016 р. у всіх обласних центрах країни, свідчать, що 43% українців позитивно ставляться до ВПО, а ще 47% думають про них нейтрально [7]. Водночас 61% ВПО, опитаних КМІС, не відчують упереджене ставлення до себе. Серед тих, хто відчують упереджене до себе ставлення, 50% повідомили, що відчують подібне ставлення з боку звичайних людей (колеги, сусідів), 31% – державних службовців, 30% – орендодавців, 22% – роботодавців, 10% – вчителів, лікарів і 4% – правоохоронних органів [1].

Серед видів дискримінації переселенці найчастіше називали проблеми з: (а) пошуком роботи; (б) винайманням житла; (в) медичним обслуговуванням; (г) влаштуванням дітей до шкіл та інших навчальних закладів. Так, О. Яковець зауважує, що на Львівщині близько 4-х тисяч переселенців не мають постійної роботи, хоча бл. 70% працездатних людей, які приїхали до області зі Сходу та Криму, мають вищу освіту, досвід і кваліфікацію. «Львівський ринок праці не в змозі задовольнити їх потреби», – підкреслила радник [8].

Значні проблеми переселенців із пошуком житла у Львові. Зауважимо, що з перших днів російської агресії, більшість ВПО отримали допомогу від громадських організацій, які забезпечували їх їжею, одягом, і навіть надавали безкоштовне тимчасове житло. Однак можливості такого виду допомоги зараз обмежені [2]. Щодо допомоги органів місцевої влади, таж О. Яковець відзначає, що «якщо на початку хвилі вимушених переселенців департамент мав домовленість з санаторіями, готелями, будинками відпочинку, хостелами щодо тимчасового розміщення цих громадян у себе, то сьогодні ситуація змінилася. Причина відмови структур проста – гроші...» [6].

Було б помилковим вважати, що місцеві органи влади не здійснювали жодних кроків у цьому напрямі. Так, 18 червня 2014 р. відбулося підписання угоди між Львівською обласною державною адміністрацією та Агентством ООН у справах біженців (УВКБ ООН). Проектна